

ning gjældende, at vore Raisonnements ikke ere gyldige, da ikke alt det Brændevin, som bliver konsumeret her i Landet, bliver drukket, men for en Del bliver brugt til Vinduer, Speile og daarlige Fjodder, saa vil jeg gjøre opmærksom paa, at de samme Ting gjør man jo ogsaa i andre Lande, og sammenligner man Statistiken her med andre Landes, tror jeg ikke, at det ærede Medlem har Ret til at bruge denne Omstændighed som Bevis i modsat Retning af det, vi have fremført.

Thorup: Det har vist ikke undret Nogen, at den høitærede Finansminister kan billige Principerne i dette Forslag, ikke alene de to første Principer, men ogsaa det sidste. Derimod har det undret mig noget, at se et saadant Forslag fremkomme fra de tre ærede Medlemmer, der have stillet Forslaget, og særlig det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgtreds (S. K. Larsen), idet han jo godt kan faae det Spørgsmaal til Drøftelse, om hvilket den høitærede Minister udtalte, at det var ønskeligt at faae det drøftet, idet det ærede Medlem jo er Medlem af Udvalget, som behandler Forslag fra Regjeringen, der væsentlig omhandler samme Spørgsmaal. Den høitærede Minister har altid staaet paa det Standpunkt, at han mener, det er retfærdigt og billigt, at man lægger en stor Mængde Skatter over paa den mindre bemidlede Del af Befolkningen, saaledes at vi skulle have vore væsentlige Indtægter gennem indirekte Skatter, dels gennem Toldskatten, dels gennem Brændevinsafgiften og dels gennem Stempelafgift. Fra Demokratiets Side derimod have vi bestandig anset det urigtigt og ubilligt at beholde de nuværende indirekte Skatter; man har søgt Tid efter anden at formindste dem, og selv om enkelte Medlemmer, hvad jeg ogsaa en Gang har været med til, have villet gaa lidt høiere med Hensyn til Brændevinsbeskatningen, er der samtidig forlangt en langt større Nedsættelse paa andre toldpligtige Varer. Et Forslag, som gik i den Retning, kunde jeg forstaa, men at man vil have, at ikke alene Statskassen skal have en overveiende Del af Indtægten fra den mindre bemidlede Del af Befolkningen, men at ogsaa Kommunerne skulle have det, det er at gaa for vidt. Det er vistnok rigtigt, hvad det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgtreds (N. Andersen) udtalte, at det vil blive den ubemidlede Del af Befolkningen, som væsentlig vil komme til at bære Skatten, og jeg er overbevist om, at det er ikke ad den Vej, man særlig naaer Maalet at indskrænke Brændevinsforbruget. Jeg skal give den høitærede Finansminister

Ret; jeg tror, han ser mere rolig paa Sagen og har maaste mere overveiet Spørgsmaalet. Man kan vel indskrænke Brugen noget, men Forslaget kan ikke indskrænke Misbruget. De, der ville drikke, kunne faae Brændevin alligevel; man har ingen Midler til at nægte Brændevin til dem, der overhovedet ville drikke. Det er Forslagsstillernes Mening at ville indskrænke Brændevinsdrikken, men det sker ikke ved Forslaget. Jeg tror, det er ad andre Veie, vi skulle naae det. Jeg læste for nogle Aar tilbage, hvorledes de forskellige indirekte Beskatninger have virket, navnlig Beskatningen paa Spiritus og stærke Olforter, og jeg erindrer da, at de tykkeste Forsættere, som særlig have underkastet de forskellige Landes Beskatningsmaader en Drøftelse, kom til det Resultat, at den høie Beskatning ikke væsentlig har virket, undtagen man samtidig brugte andre Forholdsregler, og det Samme er Tilfældet saavel i Norge som i Sverig. Det er ikke alene den høie Beskatning, som der har virket, men disse Samlag, der ere dannede i Norge, og Foreningerne, som ere dannede i Sverig, have, det Eine med det Andet, bevirket det. Den høie Afgift vilde ikke i nogen væsentlig Grad have gjort det. Man kan sige: den fattige Befolkning kan undvære Ol og Brændevin, men det er blevet omvistet af videnstabelig dannede Mænd, der have studeret Spørgsmaalet; vi vide, det er en tilvant Drik, som det er særlig vanskeligt for Mange at undvære. Man drikker sin Snaps, men kan naturligvis drikke noget Mere nu for mindre Penge. Jeg er imidlertid overbevist om, at den fattige Arbejder, som slider haardt paa daarlig Koft, ikke har ondt af Snapsen. Olfeskatningen ligger ikke for, men jeg vil dog nævne den. Man vil have større Beløb ind af disse Gjenstande, som ikke alene skal komme Statskassen til gode, men ogsaa de Fattiges Kasse og Kommunen. Indføre vi Olfskatten med, saa vil jeg sige til de Herrer, at jeg er overbevist om, at vi naae til det Samme som i andre Lande, at alt Ol maa beskattes, eller ogsaa en Maltskat. Naar vi bestatte alkoholholdige Olforter ned til en vis Procent, 3—4 pCt., vil man brygge Ol lige op der til til Forbrug, og saa faaer man ikke Noget ind i Statskassen. Man maa have et stort Toldpersonale, som koster mange Penge aarligt, og man staaer i den sørgelige Nødvendighed at have disse Embedsmænd, som ikke kunne affedigges uden Pension. Vi maa have et stort Personale ikke alene til Ol, men ogsaa til Brændevinsbeskatningen. Det er nødvendigt, vi faa en Olfkat, og naar vi skulle have en saa høi Brændevinsstat, som der er foreslaaet, og dersom de